

Tämä on vielä vähän hiomaton. _____ Ismo heräsi äkilliseen kolahdukseen, mutta sysimustasta pimeydestä johtuen hän ei kyennyt näkemään ympärilleen. Hän tunsi seisovansa alastomana kylmää tiiliseinää vasten, kädet ylhäällä sivuilla ja jalat toisiinsa sidottuina, ikään kuin Jesse ristillään Totaalinen blackout. Hänen päänsä tuntui tyhjältä, ei ainuttakaan muistikuvaa edellisistä tapahtumista. Ajatukset kulkivat sumeina ja hitaina, eivätkä tuntuneet pysyvän koossa pakokauhun ja hämmennyksen vallatessa hänen aivojaan. Ismon seinään sidottu, entisen puulakitason, hiukan alle sadan kahdeksankymmenen sentin ja kahdeksankymmenen kilon vartalo tuntui myös voimattomalta, ja hänen yrittäessään riuhtoa itseään vapaaksi, köydet hänen ranteissaan vain kiristyivät ja nostivat häntä ylöspäin niin, että hänen jalkansa hädin tuskin enää hipoivat maata. Rimpuilu tuntui turhalta ja kun hän yritti huutaa, kurkusta kuului vain säälittävää pihinää. Olo tuntui hieman rauhallisemmalta tai ainakin väsyneemmältä. Ismo koetti terästä aistejaan, jotta saisi edes jotain tietoa ympäristöstä, johon hänet oli vangittu. Hän ei edelleenkään kyennyt näkemään tai kuulemaan mitään, mutta ilmassa tuntui voimakas vanhan hien, syljen ja paskan haju. Haju toi mieleen voimistelusalin, jossa vaihdevuosia läpikäyvät tuhdit rouvat harrastavat lämpöjoogaa eikä kenelläkään ole tullut mieleen tuulettaa tilaa. Ismo näki mielessään haisevat vanhat joogamatot ympärillään ja oli lähes varma, että klovnipukuinen henkilö tulisi pian syöttämään hänelle yhden noista limaisista matoista. Klovnit olivat olleet (ja edelleen olivat) yksi kammottavimmista asioista joita hän kykeni keksimään. Ismon ollessa lapsi, jossain lasten ohjelmassa esiintynyt punahiuksinen, suttunaamainen Pelle Hermann, jolla oli pieni mökki ja sekainen piha. Ismon koulrofobian syntyyn oli luultavasti vähintään yhtäpaljon vaikuttanut hänen liianvarhain näkemänsä elokuva: "It". Huoneen kattoon, noin kolmen metrin korkeuteen alkoi ilmestyä pieniä sinertäviä pisteitä, ja katto alkoi muistuttaa tähtitaivasta. Pisteiden lähettämä kylmän sininen valo voimistui hitaasti ja alkoi täyttämään pyöreää keskiverto makuuhuoneen suuruista tilaa. Huone toi mieleen teatterin tyhjän esiintymislavan. Lattia oli tumma ja kumimainen ja joka puolelta minne Ismo kykeni sidottuna näkemään, seinien tilalla oli teatterin esirippua muistuttava verho. verhojen välistä astui hahmo joka heikossa sinisessä huoneessa näytti vain synkältä varjolta. Hahmo tuli lähemmäs Ismoa pidellen kädessään jotain. Samassa verhot avautuivat ja valot kirkastuivat hieman ja nyt hahmo oli selvästi nähtävissä. Se oli kuin pornoelokuvasta karannut tuima Lucy Leen kaksoisolento pukeutuneen irstaaseen lateksiasuun. Nainen piteli kädessään ruoskaa ja oli enää vain noin metrin päässä Ismosta, joka yritti puhua, huutaa hämillään mutta ääntä ei tullut. Ismon suu liikkui kuin kalalla akvaariota mutta mitään ei kuulunut. Samalla kuin naisen pitelemä ruoska sivalsi Ismon paljaaseen rintaan, verhot avautuivat ja joka puolella huoneen ympärillä seisoivat ihmisiä jotka katselivat ja hurrasivat. "taidat nauttia tästä, senkin sairas pikku narttu" nainen sanoi. "taidat kaivata jotain järeämpää. Ympärillä olevien ihmisten joukossa oli kaiken ikäisiä ihmisiä. Naisia, miehiä ja lapsia jotka huusivat ja joiden kaikkien kasvoilla oli outo raivon ja hulluuden muokkaama ilme. Naisen ruoska vaihtui pesäpallomailaan ja yleisö mylvi kuin zombie lauma. Kun naisen heilauttama maila osui Ismoa, hän ei tuntenut kipua, mutta näki hampaidensa valuvan suustaan verisen syljen ja huulen kappaleiden mukana. Sitten hän heräsi omasta asunnostaan. "Voi vittu mitä unia "Hän sanoi ääneen. Painajaiset ja muuten sekopäiset, levottomat unet olivat vaivanneet nyt jo kolme viikkoa. Itse asiassa unenlaatu oli heikentynyt pian sen jälkeen kun hän oli päättänyt lopettaa kaverinsa kehotuksesta nuuskan käytön, sekä osallistunut muutamille astanga yoga tunneille jota hänen kaverinsa Leo veti. "yoga puhdistaa elimistön ja tekee olon hetkessä paremmaksi. Noiden myrkkujen vetämisen lisäksi tulee olla täydellisessä selibaatissa, eli ei miehisiä purkautumisia ainakaan kahteen kuukauteen. "Huomaat kyllä kuinka hyvältä olo

alkaa tuntua” Herra yoga oli mainostanut. Ismo oli päässyt edellisenä iltana myöhään töistä ja kotiin päästyään nauttinut muutaman jääkylmän Millerin ja sen jälkeen uni olikin tullut nopeasti. Hän kuuli mielessään äitinsä moittivan hänen satunnaista iltakaljatapaansa. ”Sinähän olet aikuinen ihminen, eikä se minulle kuulu, mutta olen vain huolissaan jos juot paljonkin ” ”Sinun pitäisi taas aloittaa jokin liikuntaharrastus” Liikuntaharrastus oli aihe mistä hänen äitinsä jaksoi aina jankata. Ismo oli sentään pelannut salibandyä ja jalkapalloa yli kymmenen vuotta ja juossut maratoninkin pian muutettuaan Rovaniemelle noin kaksi vuotta sitten. Oli hän myös polkenut jokin aika sitten jopollaan Rovaniemeltä Tornioon, josta hän oli kotoisin. Tähän saattoi vaikuttaa osaltaan se, että nuuska oli päässyt loppumaan päiviä aikaisemmin ja ylähuulta kutitti ankarasti. Silloin tuo sadankahdenkymmenen kilometrin pyöräily tuntui hyvältä idealta. Kello oli vasta puoli kahdeksan ja Perjantaiaamuna. Koko tämä Lokakuun ensimmäinen viikonloppu tulisi olemaan töistä vapaata, mikäli joku Ismon työkavereista ei yhtäkkiä sairastuisi tai ”sairastuisi” tuoppiin ja muutamaa terävään. Äkillinen hälytys töihin ei olisi hänelle mikään yllätys ja ravintolan vuoropäällikkönä työskentelevä Ismo olisi todennäköisesti ensimmäinen jolle esimies soittaisi ja komentaisi hätiin. Huonosta ruokahalusta huolimatta Ismo sai tungettua kurkkuunsa lautasellisen puuroa, Kuivan leivän ja puoli pannullista mustaa, liian vahvaa kahvia. Herra yogin mukaan kahvikin kuului näihin myrkkyihin joita tulisi välttää, mutta oli kuitenkin ihan ok pieninä määrinä, kunhan sekaan ei laittanut maitoa eikä sokeria. Myrkyistä pahimpia. Ismo asui lähellä yliopistoa, keskustan tuntumassa. Itse asunto oli pieni, ikean kirjoituspyöydällä, vanhalla nahkasohvalla ja moottorikäyttöisellä ilmapatjalla vaatimattomasti sisustettu. Sade rummutti parvekkeen baarijakkaraa ja pöytää, tuuli repi puista keltaisia mädäntyviä lehtiä liimaten ne ikkunoihin ja seiniin. Tuo syysmyrsky ei ollut se asia mikä sai hermot kireälle vaan ärtymyksen nosti pintaan tämän vanhan talon äänieristys, tai pikemminkin sen puuttuminen yläkerrassa asuva nuoripari oli aloittanut illanvieron jo keskenään ja kuten aina, naapurit saivat osansa tästä ilonpidosta. Ismo oli ajatellut ehtivänsä pelata pari pientä nettipokeriturnausta ennen joka perjantaista tapaamista herra yogan ja ehkä herra työmyyrän kanssa. Mutta nyt pokeri sai jäädä, sillä yläkerran pariskunnan ”juhliminen” alkoi kuulostaa jo viihdyttävältä ja tutulta. ”saa..nan ..ora !” ”Myy itteäs, myy itteäs. ..ttu mie tapan sut kohta” Mies karjui niin kovaa kuin pystyi, ja välillä hänen äänensä murtui ja karjunta kuulosti pikkulapsen itkupotkuraivarilta. Naisen päästi suustaan vain heikkoa nyyhkytystä, jotain epämääräistä muminaa ja taas välillä hän haukkoi selvästi henkeään. Tämä oli tuttu kaava. Pian asuntoon saapuisi vieraita, ärsyttäviä kovaäänisiä pikkueukkoja, joiden nauru ja puhe kuulostavat kokoajan samalta raastavalta rääkymiseltä. Näiden neitosten lisäksi saapuisi pian myös joukko kesät talvet sitä vihreää tai raidallista kortsupipoa käyttävää pallinaamaa. Kaavaan kuului myös se, että huomenna nämä hellät rakastavaiset (taas tulevan yön riideltyään) tulevat rappukäytävässä vastaan käsi kädessä, naisen kasvoissa ja kaulalla ehkä naarmuja ja miehen rokonarpisessa naamassa typerä ylimielinen ilme. Tilanne naapurissa oli jo hieman rauhallisempi ja Ismonkin oli jo aika vähän siistiytyä ennen ulos lähtöä. Alhaalta rappukäytävästä alkoi kuulua tuttua kovaäänistä naurua ja huutoa. Korkokenkien kopina voimistui portaikossa. Ismo asteli asuntonsa ovelle ja valmistautui katselemaan ovisilmästä pian ohi menevää laumaa, jonka keski-ikä luultavasti alle kahdenkymmenen. Ismon sisuksiin alkoi hiipiä sama tuttu viha ja vastenmielisyys tätä laumaa kohtaan. Näitä ihmisiä kohtaan jotka tekevät opiskelun, nukkumisen mahdottomaksi vähintään kolme kertaa viikossa. Kun kyseinen lauma oli taas hänen kerroksessaan, hänen teki mieli huutaa heille jotain vähemmän kaunista, vähemmän mairittelevaa. Mielessään hän näki kuinka astuisi käytävään ja kehoittasi noita vapaan kasvatuksen hedelmiä pitämää vähä-älyisen turpansa ummessa edes hetken. Villeimmissä ajatuksissaan joku näistä miehistä haastaisi riitaa

ja yltyisi aggressiiviseksi. Se olisi mukavaa. Hän kuitenkin sai itsensä rauhalliseksi, kaivoi taskustaan kännykän ja lähetti viestin Leolle ja työmyyrälle: Moro. Kauppayhtiö klo 20:30... Matti istui vanhassa nojatuolissaan kirja sylissään ja kehräävä persialaiskissa olkapäillään. Kissa ja ikivanha ruskea nojatuoli olivat muutamien ruokailuvälineiden sekä hänen rakkaiden kirjojensa lisäksi ainoita tavaroita, jotka hänelle avioerossa jäivät. Nainen, joka oli ollut hänen vaimonsa kaksikymmentä vuotta ja tänä vuonna viisikymmentä täytettyään kyllästyi keskiluokkaan ja lähti, kutsui rumaksi kirpputoriroskaksi tuota kirjahyllyä jonka teokset olivat lähinnä ulkomaisia dekkareita, kauhukirjallisuutta sekä Matin itsensä puhtaasti harrastusmielessä kirjoittamia novelleja ja säpäpäiväkirjoja. Anne oli aina kokenut olevansa Matin yläpuolella. Olihan hänellä hieno oikeustieteen maisterin tutkinto, varatuomarin titteli oma asianajotoimisto jossa hänellä oli sihteeri ja kaksi lakimiestä alaisenaan. Mattihan oli opiskellut vain liiketaloutta ammattikorkeassa mikä hänen vaimonsa mielestä oli tietysti täysin turha leikkikoulu. Avioliitto alkoi lähestyä karikkoa, kun Matin työ vakuutusyhtiön osastopäällikkönä yllättäen loppui. Perusteluina olivat huonontuneet tulokset sekä yrityksen heikkenevä asema markkinoilla. Matin seuraava työ oli automyyjänä ja tämä työ oli yhtä alavireistä kärsimystä. Automyyjän työ loppui ja hän meni töihin erääseen kiinteistöhuoltofirmaan, mutta koska hänellä ei ollut kokemusta alan töistä, olivat hänen ainoat tehtävänsä lumityöt, ruohonleikkuu ja muut pihatyöt. Tässä vaiheessa hänen rakas vaimonsa alkoi todenteolla närkästyä ja hankki avioeron. Lähtiessään hän jätti kissan, josta ei ollut ikinä juuri pitänyt. "Sovitte hyvin yhteen tuon oranssisilmäisen pirulaisen kanssa. Samanlaisia mitättömiä myttynaamoja molemmat" Matin keskittyminen herpaantui hetkeksi, yläkerran asunnosta alkoi kuulua nuorison hyväntuulista juhlintaa. Huono äänieristys ja satunnaiset juhlinnat eivät häntä häirinneet. Päinvastoin oli mukavaa kun talosta kuului välillä jotain elämisen ääniä. Matin luona ei juuri käynyt vieraita ja hän oli jopa alkanut pitämään tuosta nuorison metelöinnistä, se sai hänet tuntemaan itsensä vähemmän yksinäiseksi. Tulee ihan nuoruus ja omat opiskeluaika mieleen hän sanoi kissalleen. Taloyhteisön ääniä enemmän Mattia oli alkanut häiritä hänen seinänaapurinsa käytös, joka oli alkanut muuttua dramaattisesti tänä syksynä. Hän ei juuri ollut jutellut tämän kiharatukkaisen, vakava ilmeisen nuoren miehen kanssa, lukuun ottamatta tervehdystä ja muutamaa hyvin lyhyttä keskustelua käytävässä tai pihalla. Hän oli kuitenkin lähes varma, että tämä nuori mies hetki sitten huuteli oven läpi juhlivalle nuorisojoukolle ja potkii seinää tälläkin hetkellä. Matti yritti saada mieleensä miehen nimeä, mutta ei millään kyennyt muistamaan kuin ovesa lukevan nimen Susi. Kello oli noin kahdeksan illalla, kun yläkerrassa alettiin laulaa "keep on rockin the freeworld" hyvinkin kaukana oikeasta nuotista ja tässä vaiheessa Matin naapurissa ovi avattiin ja paiskattiin kiinni liioitetulla voimalla. Hän kuuli jonkun hyppivän portaita alas tavalla jolla pyrittiin kai luomaan lisää melua. Matti virnisti ja ajatteli " Susi has left the building" Ismo astui pihalle ja otti telineestä uskollisen joponsa ja nappasi olkalaukustaan yhden matkaevääkseen ottamistaan pitkäkaulaista ja tyhjensi sen kolmella pitkällä kaadolla. Saapuessaan perille hän näki työmyyrän jo istumassa heidän vakiopaikallaan kapteeninpöydässä totta kai rommikola kädessään, mutta herra yogia ei vielä näkynyt. Ismo oli tyytyväinen ja huojentunut siitä, että tuo vanha kapteeninpöytä oli yhä osa sisustusta. Kauppayhtiö oli eräänlainen yökahvila ja baari, jossa kaikki irtaimisto oli kaupan. Asiakaskunta koostui lähinnä opiskelijoista, sekä enevimissä määrin kaikenmaailman taidefriikeistä. Ismon saatua oman konjakkinsa ja liian lämpimän, haalistuneen hanaoluensa hän asteli vakiopaikalleen, jonne Leo oli myös ilmestynyt ja siemaili jo tyytyväisen vihreää teetään, tai mitä lie hunajavettä. "Kappas! Ismo susi, susi Ismo" "ilttaa myyris. Aina yhtä nokkela. Tuo ei vanhene koskaan" "Miltäs Dalai laman ruoho tee maistuu?" "Ei nämä poronhalaajat osaa edes hommata oikeita yrttejä. Kyllä minulle Intiassa tarjottiin niin

paljon parempia eikä tällaista roskaa. Mutta eihän noille voi mennä neuvomaan mistä saisivat tilattua oikeaa yrttiteetä. Viimeksi vähän moitin ja baarimikko näytti siltä kuin olisi halunnut huutaa että mene homo-yogi helvettiin täältä. ukko on viimeisen päälle lappalainen" Myyris näyttää tukehtuvan juomaansa, nauraa ja toteaa, että ehkä homo-yogin olisi ollut mukavampi pysyä Intiassa, kun siellä on kaikki niin ihanaa ja ihmiset mahtavia. "Ei. Se on rasittavaa kun siellä muijat haluaa mennä saman tien naimisiin ja perheen" "No olisiko Helsinki sitten ihana? voisit mennä vaikka isäsi luo." "En todellakaan mene! Siellä haisee tuo kokoomus aivan liikaa" Ismo oli osittain samaa mieltä tämän baarin henkilökunnan tasosta. "Menin hetki sitten hakemaan tiskiltä juomaa. Pyysin ensin quinnestä ja ylläri, ei ole mitään tummaa olutta valikoimassa, koska herra baarimestarin mielestä tumma olut maistuu aina kiljulta." "ok...?" Myyriä toteaa silmiään pyöritellen ja yrittää pidätellä nauruaan, mikä on hänelle yleensä kovin haasteellista. "Sen jälkeen tiedustelin Milleriä jota ei ollut valikoimassa, koska se on niin mautonta. Sen tilalle hän suositteli Lapin Kultaa ja sanoi niiden olevan hyvin lähellä toisiaan." Herra yogi tiedusteli Ismon nuuskalakosta sekä yogaprojektista. Hän innostui todella kuullessaan eroottisista painajaisista ja aikoi tehdä niistä sarjakuvan tai ehkä jopa animaation. Myyris oli tässä vaiheessa iltaa jo nukahtamispisteessä. "Myyris" joka oli saanut aikaisemmin kutsumanimen työmyyrä ilmeisesti siitä syystä, että hän oli ehkä laiskin ja työhaluttomin ihminen mitä kukaan oli tavannut. Päivät kuluivat solukämpässä jalkapalloa katsellen ja nukkuen. Jännitystä arkeen tuli pienten panosten vedonlyönnistä ja siitä, koska opiskeluoikeus loppuisi ja tuet pantaisiin poikki. Matille tuli tarve päästä tuulettumaan. Ilma ei ollut kaunis, mutta lähin kuppila sijaitsi vain kahden korttelin päässä. Hän ei käynyt tämänkaltaisissa lähiö pubeissa usein, mutta silloin tällöin ne tarjosivat toivottua piristystä näyttämällä, että useimmilla paikan asiakkaila menee vielä huonommin kuin hänellä. Vaikka Jaskan huoneessa ei saanut tupakoida, paikan ilma oli tunkkainen, kirsikan väriset vanhat kalusteet ja seinät imivät lähes kaiken valon muutenkin himmeistä lampuista, Saapuessaan tähän pubiin, oli vaikea erottaa kuka on asiakas ja kuka ehkä kyyppari. Tiskin takana seisovaa harmaapäistä akkaa sai tervehtiä kolme kertaa jotta tuli huomatuksi. "Yksi olut ja Jack Daniels kiitos" "Jack Daniels!! Ei täällä tarvitse itseään esitellä" Huudahti matin vierellä seisova farkkuihin ja suomi maailmanmestari 1995 paitaan pukeutunut harvahammas. Matti päätti jättää Small-talkit väliin ja suuntasi pieneen nurkkapöytänsä. Hän istui pöydän ääressä, tarkkailen varovaisesti ihmisiä ja tehden muistiin panoja pieneen vihkoonsa. Hän ei tuntenut näistä ihmisistä ketään, mutta mielikuvituksessaan hän teki heistä kirjansa henkilöitä nimiä, ammatteja ja elämän traagisia tapahtumia myöten. huoneen toisella puolen mm95-mies tasapainotteli kahden rahapeliautomaatin välillä ja kilisytti nyrkeissään ja onnistuttuaan häviämään rahansa, hän lähti kiertelemään muiden asiakkaiden luona kerjäämässä. "Hei kundit! Pistäkää mulle pari egee että saan omani pois tosta koneesta. Pistäkää edes pari kybää. Hei kamoon hei, ei oo paha" Kukaan ei näyttänyt suostuvan miehen pyyntöihin joten hän alkoi juoda tuoppien jämiä eri pöydistä. Matti oli selvästi piristynyt seuratessaan kyseisen hepun toimia ja kiinnitti nyt huomionsa viereisen pöydän kovaääniseksi käyneeseen jutusteluun. "Tajuutsä akka, mun ei tarvi töihin enää mennä! Tämä valtio on mulle sen verran velkaa, et se saa elättää mua hamaan hautaan asti. Tajuutsä helvetin lehmä, että mä oon ollu duunis ihan tarpeeks. Sossu maksaa paremmin ku mikään." Arviolta kolmekymppinen citymaastohousuihin ja farkkutakkiin pukeutunut nahkatukka ja hänen pelokkaan näköinen rouvansa sopivat myös täydellisesti Matin suunnitteleman novellin henkilöiksi. Ismon tyhjentäessä päätään kauppayhtiön pisuaarin, hän kuunteli huvittuneena (ja järkyttyneenä) viereisessä kopissa ähisevää ja puhisevaa miestä. "Taitaa olla pojalla varpusia vatsassa" Ismo sanoi saatuaan kusemisensa loppusuoralle.

Samalla hetkellä kopissa ahertanut henkilö joka olikin nainen, astui esiin ja ihmetteli miksi Ismo oli naisten vessassa ja miksi hän kusi käsienpesu altaaseen. "Ehkä muutama liikaa. Mutta hei, tekevälle sattuu vai mitä? Pyöräillessään kotia kohti Ismo näki vanhan parrakkaan miehen istumassa kirjaston ovea vasten. Miehen likaiset vaatteet ja epämääräiset muovipussit olivat luultavasti ukon koko omaisuus. Mies karjui ja kiroili itseksensä ja Ismon lähestyessä häntä mies päästi suustaan mallikkaan oksennusryöpyn maailmanmestari 1995 paitansa rinnoille. Ismo seisoivat huvittuneena, pää kallellaan noin kahden metrin päässä ukosta. "Noh, mitäs mestari, rankka ilta? "Mies istui polvillaan ja katsoi verestävin silmin, oksennuksen valuessa suupielistä kohti kysyjää. "Hei poika hei.. Ei sulla ois pari kolikkoa heittää vanhalle miehelle? Kamoon hei." Ismo tunsu vastenmielisyyden ja ärsytyksen kasvavan sisällään. Jos hän jotain vihasi, niin se oli näitä hemmetin spurguja. Muutaman sekunnin aikana hän ehti jo miettiä miten mukavaa ja helppoa olisi ojentaa tätä mestari. Kello oli jo 03:30 ja tämä kirjaston puisto ja sitä ympäröivät kadut olivat lähes autiot. "Sä varmaan ajattelit siivota yrjös tosta, vai mitä mestari? Katsos kun minun laisteni fiksujen opiskelijoiden kannalta on todella vittumaista, että sinunlaisesi mitättömät paskat sotkevat paikat" "Kamoon hei. Ei ole paha heittää paria kolikkoa. Heitä nyt edes kymppi hei." "Ovatkohan nuo vetämäsi myrkyt pehmentäneet sinun luusi yhtä pahasti kuin pääsi? Kokeillaanko? .